

העולם הזה

לולה וולהיט

מי רעב ללחם, מי? שתי להקות-קצב ישראלות חזרו עטורי תהילה, זוממון!

סחבו חתיכות מהסורים

שמעתם? — סיפרו מפה לאוזן — האר"ות רעבים ללחם באנגליה. הם מתקיימים על מנה פלפל ליום, במיסעדה ישראלית. אין להם עבודה והם לא יודעים איך יאספו כסף לחזור...

והצ'רצ'ילים? מיסכנים. נתקעו בדומרק. בלי רשיון-עבודה. האנטרישים כאלה. בארץ הם היו פירמה — אז חשבו שיוכלו לכבוש את הבלונדיות של סקאנדינאביה. אתם תר-או עוד איך שהם יחזרו ויתחננו שיתנו להם להופיע כאן...
בשבוע שעבר חזרו הצ'רצ'ילים לישראל, ובחודש הבא עומדים לחזור גם האריות. מזירעב? סובלים מתת-תזונה? ההיפך. הצ'רצ'ילים חזרו מיקצועיים פי שבע, מנג'נים ברמה של להקות אמריקאיות מפורס-

"האריות" כמו לורדים בגונדון

"הצ'רצ'ילים" מגיעים לחיפה

חזרה הקלטה שמן

זה, יצאנו לדיסקוטק, והחברה הכירו שם שתי בנות אנגליות. העיקר, מכאן לשם. התחילו לרקוד איתן. בהתחלה שייק — אחר כך צמד. אבל מה — הם לא שמו לב ששתי הבנות באו עם שני צעירים ערבים מסוריה...
"כשראו הסורים שהבנות עברו לשבת איתנו, ניגשו אלינו ובאצבע מול הפרצוף אמרו אחד: באיזו רשות אתם לוקחים את החברות שלנו? אני כבר ראיתי מכות, וענתי לו בערבית: יה, חביבי, תלך מפה מהר!"

"בהתחלה הוא לא הבין מה קורה ושאל אם אני ערבי. אמרתי לו: לא, יה חביבי, אני ישראלית."

"רק שמעו את זה, קיפלו את הזנב והלכו וישבו בצד..."
תוך הזמן הקצר מאוד הגיע ארצה, הצליח סבאן להשיג לאריות חזרי הופעה לשלושה חודשים רצופים. הוא משוכנע שהסינון שרכשו להם בחו"ל — יכבוש את לב כל חובבי הקצב בארץ.

שונה לחלוטין הוא מצבם של הצ'רצ'ילים. מהיום בו ירדו מכבש האונייה נמל חיפה — אין הם מוצאים את מקומם בעולם הקצב הישראלי. כשהופיעו בדומרק זכו להצלחה עצומה בהיותם להקה בסיגנון "להקות המתחרות" האמריקאיות, המנגנות מוסיקה פסיכודלית ובלוז.

"כאן בארץ לא מבינים את זה", קובל זמר הלהקה, כטאן סולומון. "אופנת הקצב בארץ מפרגת בשלוש שנים לפחות. לפני שנתיים לא רצו לשמוע כאן מוסיקת-נשמה, כשזו היתה האופנה בכל העולם. עכשיו, כשגילו כאן את מוסיקת-הנשמה — המיקצב הפסיכודלית ומיקצב הבלוז שליטים בעולם. אני מסתכל על הפרצופים של החברה שבאים למועדונים. הם עומדים ליד הכמה ומסתכלים עלינו בעיניים ריקות ומטומ'טמות, שלפעמים יש לי חשק לתת לכל אחד בעיטה בפרצוף. אנחנו לא מוכנים ב"שום אופן לחזור לפיזמונים המיסחריים ול-העתיק להיטים. או שנצליח לחנך את ה"קהל למוסיקה טובה — או שניאלץ לצאת שוב לחו"ל..."
או אם אתה לא רוצים לאבד להקה מצוי-ינת כמו הצ'רצ'ילים, תחליפו מהר את ה"פרצופים!"

דון. קיבלנו מפיליפס 2500 לירות סטר"לינג כדמיקדימה עבור הרחמים בתקליט. זהו סכום שלא הרבה להקות אלמוניות זוכות לקבל אותו בחוזה ראשון..."

אבל עד שהגיעו אל החוזה הנכסף, היה סבאן חייב לצעוד בנתיבי-הסורים הרגיל של ג'ונגל-הפופ הלונדוני. מאמרגן אחד לשני, מחברה אחת לשנייה. כל אותו זמן עברו האריות נימעט ללא הפסקה, במוע"דונים שונים ברחבי אנגליה.
"ערב אחד, מספר סבאן, "אחרי העבו-

מות. האריות חוזרים כשכביסם חוזה-הקלטה שמן עם חברת פיליפס, ופיזמון של צמד המלחינים הוארד ובליקלי, שהוקלט בשי-בוע שעבר.

שם הפיזמון אהבתנו גדלה וצומחת, ומי ששמע על הארד ובליקלי, מחברי שרשרת להיטים של דייב די ולהקות, לא צריך הרבה דמיון כדי לראות לאן עשוי הפיזמון להגיע.

"אני לא מפתח לספר", אמר אריה סבאן, אמרגן האריות, שחזר השבוע ארצה מלונ-

האם בעלך מקנא?

משתדלת שלא לשרי פיזמונים שלו. הוא גם לא רוצה לכתוב לי, מפני שהוא תמיד חושש שהם לא יהיו ברמה מספיקה ויקלוקו-לי... במשך השנתיים מאז השתחררה מן הצבא, הספיקה שולה להשתתף במחזמר איי לייק מייק, וכיום בהצגה הכפיל. כיצד כל הדבי רים הללו מתפרשים עם חיי-המשפחה של הזוג הצעיר? : "בעלי איננו מקנא", היא אומרת. "יש לי מזל שאני לא נשואה לפקיד בנק. בעלי נמצא באותו שטח, והוא מבין שחיים כאלה הם חידוק, שאי אפשר להיפטר ממנו..."

רות לקראת הופעתה בטלביזיה. התמימים ביניכם, שראו בשבוע שעבר את שולה בהופעתה המצויינת בתוכנית אולפן עגול, חשבו, בוודאי, כי היא באמת שרה ל"מיקרופון בהופעה חיה, ובכן, האמת היא כי ברקע התנגן התקליט, ואילו שולה רק ליוותה אותו בתנועות השפתיים המתאימות. שולה נשואה לאבינועם קורן, מי שהיה מפקדה בלהקת הנח"ל. אבי הוא כיום פיז'מונאי מבוקש, מחבר מילותיהם של להיטים עבריים רבים. אבל אנחנו מקפידים לשמור על קאריירות נפרדות, אומרת שולה. "אני

שולה חג, תגלית המלביזיה הישראלית

השוכנים בבית הרביקומתי ברמת-אביב, בו מתגוררת שולה חג, חשבו בוקר אחד שה"מיסכנה לקתה בשיגעון-גדול. מתוך דיר-תה בקעו ללא הרף צלילי אחד מפיזמוניה, כשנגמר הפיזמון, מיד הושבה מחט הפסיפון לתחילתו, וחזר חלילה.
אילו הציצו לתוך הדירה, היו משתכנעים ששולה באמת השתגעה. היא עמדה ליד ה"פסיפון, ובתנועות-שפתיים לא קול שרה יחד עם קולה העולה מן התקליט. אבל מי שמתמצא קצת באמצעי התקשורת ההמונית המודרנית, היה מבין מייד: שולה עושה חז-